

LES MOSSEGADES I LES AGRESSIONS A LA LLAR

Comunicar la frustració amb mossegades és quelcom de comú entre el primer i el tercer any de vida. Les mossegades ens poden semblar primitives, no naturals i, fins i tot, agressives. No obstant, un infant de 1 any, no és conscient de que fa mal als altres. La majoria de les vegades, aquest comportament es deu a la curiositat natural i a les mancances en el llenguatge.

Si un/a nen/a vol jugar amb una joguina i encara no està capacitat/ada per demanar-la, probablement utilitzi les dents, les ungles, o algun altre tipus d'acte agressiu per fer-ho. Si amb això obté el que vol (la joguina o l'atenció de l'adult), probablement torni a comportar-se d'aquesta manera més endavant.

Per què mosseguen?

A vegades, no es tracta només de cridar l'atenció o d'obtenir un objecte, sovint el nen/a es sobreestimula tant que perd el control i mossega, esgarrapa, estira dels cabells.

En altres ocasions, la proximitat pot generar aquest tipus de comportament, fins i tot quan només es tracta de 2 nens/es. Els infants d'aquestes edats tenen el sentit de l'espai tant com els adults i si es veu envaït, agredeixen l'invasor. No és sorprenent doncs, que tinguin més tendència a mossegar a la Llar d'Infants/Escola Bressol, on han de compartir les joguines, l'espai i l'atenció de l'adult.

Quina ha de ser la nostra actitud?

Les mossegades o altre tipus d'agressions infantils, que es produeixen a la Llar d'Infants, no són un signe d'agressió personal, no ens ho hem de prendre així. L'infant de 18 mesos no planeja les seves accions per avançat, ni agredeix per veure quant de mal pot fer a l'altre. No hi ha una intencionalitat en les seves accions; a aquestes edats el nen/a és pur instint, no hi ha una predisposició al darrera.

Les mans i les dents són les primeres eines socials i aprenen a utilitzar-les en funció de la resposta que n'obtenen. Alhora, aquestes dues eines, evolucionen diferent; ja que les mossegades tendeixen a desaparèixer a mesura que el llenguatge evoluciona, mentre que les agressions manuals (picar) no.

Com a adults, hem de proporcionar models de conducta alternatius, correctes i sociables. No podem pretendre corregir aquest tipus de conducta amb agressió i/o violència. Picar o mossegar com a resposta a una mossegada prèvia, només genera violència. Discriminar un infant perquè mossega o agredeix els altres només afavoreix que aquell nen/a es senti frustrat i probablement, de retruc, la seva família també senti aquesta frustració.

Com a adults, hem de tenir clar quins són els esquemes de conducta social que volem veure en els nostres fills/es i reproduir-los en tot moment. Es tracta de generar situacions positives i de bona convivència que afavoreixin que, a llarg o curt termini, les agressions deixin de tenir cabuda en les relacions entre els nostres petits.

Entenem que no és fàcil acceptar aquestes situacions quan l'agredit és el nostre fill/a, però en la mesura del possible hem de ser capaços de comprendre que nosaltres som els adults i ells són els infants i que, com a adults, hauríem de mirar de controlar les nostres emocions més instintives i raonar, d'avançat, les nostres accions i el nostre comportament, per tal de generar uns bons models de conducta.

Desde l'escola fem el possible, només us demanem paciència i bones actituds.

Les mossegades són habituals entre els nens/es d'1 a 3 anys. Ens poden semblar no naturals o agressives, però l'infant no és conscient de que fa mal. La majoria de vegades, aquest comportament es deu a la curiositat natural i la falta de llenguatge verbal.

Si un infant vol una joguina i encara no està capacitat per demanar-la, segurament utilitzi algun tipus d'acte agressiu per aconseguir-la. Si amb això obté el que vol (la joguina o l'atenció de l'adult), probablement torni a comportar-se d'aquesta manera més endavant.

Molts pares i mares es senten disgustats quan el seu fill/a surt mossegat de la llar, i sovint els sembla que no es fa prou per evitar-ho, però en realitat es fa tot el possible. Els infants viuen moltes situacions que els porten a la necessitat de mossegar i les educadores no sempre estem a temps d'evitar-ho, perquè passa en qüestió de segons.

Els nens/es estan aprenent a gestionar les seves emocions i a viure en societat, i no podem mantenir-los aïllats els uns als altres per evitar que es mosseguin. És mes, a vegades, el que comença com una mostra d'afecte, una abraçada o un petó, acaba convertint-se en una mossegada; d'una cosa a l'altra, hi ha només un petit pas.

És qüestió de tenir paciència i recordar-li que no ha de mossegar als altres nens/es, perquè els fa mal, i fer-li prendre consciència que a ell no li agradaria que li fessin.

PER QUÈ HO FAN??

PER SOBREPOTECIÓ

Un nen/a que a casa li han donat tot el que vol i mai li han prohibit res, pensa que sempre serà així, per què a l'escola ha de ser diferent? Encara no coneix el significat de la paraula "no" i és molt difícil d'entendre de sobte.

PER PROBLEMES DE DENTICIÓ

Que acabin de sortir-li les dents, és un motiu més que suficient per mossegar, amb desesperació, tot el que troba al seu abast.

PER EXCÉS D'EMOCIÓ O ALEGRIA

La majoria de vegades el que acaba semblant una agressió, no deixa de ser una mostra d'afecte i d'estimació... Als infants els hi agrada tocar-se, donar-se petons...es posen nerviosos i simplement es "passen" amb les estimades. En aquesta edat encara no tenen control emocional, no són capaços de canalitzar les emocions intenses, es posen nerviosos i..."mossegada".

PER ABSÈNCIA DE LLENGUATGE VERBAL

Els infants d'aquesta edat encara no saben parlar i no poden utilitzar la paraula per resoldre els seus conflictes. Com que no dominen la comunicació verbal, la seva

agressivitat és, simplement, una manera de dir què volen i què no, la seva manera de fer-se entendre i de resoldre els problemes.

PER EGOCENTRISME

En aquesta edat, els infants estan en un moment evolutiu conegut com el pensament egocèntric, són incapaços de posar-se en la pell dels altres. Si jo vull una joguina, la vull ara i no em preocupa el que tinguis tu; no pot comprendre que l'altre també ho vulgui. Jo ho vull i t'ho trec, i si et resisteixes, et mossego. A més, després tampoc entenen perquè plora el nen/a mossegat. No és que siguin egoistes, simplement encara no saben compartir.

COM CORREGIR EL SEU COMPORTAMENT?

La paraula clau és paciència i constància. Hem d'evitar etiquetar als infants (els dolents, els que piquen, els que mosseguen...), hem de tenir molt clar les normes i els límits, i així ells podran interioritzar-ho abans i anar desenvolupant progressivament les habilitats socials alternatives a l'agressió per resoldre els seus conflictes.

Les mossegades tendeixen a desaparèixer a mesura que el llenguatge evoluciona. Entenem que no és fàcil acceptar aquestes situacions, per això us demanem paciència i comprensió; ja que les educadores es veuen en la difícil situació d'explicar a aquell pare o mare com ha estat la mossegada escandalosa que s'ha marcat a la cara de l'infant, o bé comentar a uns altres, que el seu fill/a fa uns dies que mossega...

Hem de pensar que és una etapa que tots han de passar, i que el curs vinent ja l'hauran superat i hauran canviat la mossegada per un "és meu!". Tot això les educadores ho saben i, amb paciència, segueixen la seva feina dia rere dia. Tal i com hem dit abans, cal recordar-li que no ha de mossegar als altres nens, perquè els fa mal, i fer-li prendre consciència que a ell no li agradaria que li fessin.

ÀNIMS!!! Són etapes que tothom ha de passar!!